

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2022 r. – Volkskreditbank/SRB**(Sprawa T-406/22)**

(2022/C 368/43)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Volkskreditbank AG (Linz, Austria) (przedstawiciele: G. Eisenberger i A. Brenneis, Rechtsanwälte)*Strona pozwana:* Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczania składek ex ante za rok 2022 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/2022/18) wraz z załącznikami w każdym razie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów identycznych z zarzutami podniesionymi w sprawie T-395/22, Hypo Vorarlberg Bank/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2022 r. – QP/Komisja**(Sprawa T-460/22)**

(2022/C 368/44)

*Język postępowania: portugalski***Strony***Strona skarżąca:* QP (przedstawiciele: adwokaci S. Gemas Donário i S. Soares)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 8550 final z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) [wolnego obszaru celnego Madery] – Schemat III,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący błędu w ocenie w zakresie przesłanek, jakie należy spełnić, aby Schemat III wolnego obszaru celnego (zwanego dalej „ZFM”), był zgodny z rynkiem wewnętrznym, w szczególności w odniesieniu do pochodzenia zysków i tworzenia oraz utrzymywania miejsc pracy w regionie.

Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja w nieuzasadniony sposób zwlekała ze zmianą kolejnych wersji systemu ZFM, jeśli chodzi o kryterium odnoszące się do obliczenia liczby utworzonych/utrzymanych miejsc pracy.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia z tego względu, że wydana decyzja zawiera niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do tego, co należy rozumieć przez miejsca pracy ZFM i działalność faktycznie i fizycznie prowadzoną na Maderze.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego i naruszenia zasady równości broni ze względu na to, że Komisja zwlekała ze skorygowaniem elementów systemu prawnego ZFM oraz z uwagi na krótki termin wyznaczony stronie skarżącej w celu skorzystania przez nią z prawa do obrony.

Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że Komisja zwlekała przez niedbalstwo z działaniem i z uwagi na treść zaskarżonej decyzji.

Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa, ze względu na to, że Komisja zwlekała z działaniem i że zmieniono obowiązujący system pomocy państwa dla danego okresu regulacyjnego.

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2022 r. – QQ/Komisja

(Sprawa T-461/22)

(2022/C 368/45)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: QQ (przedstawiciele: adwokaci S. Gemas Donário i S. Soares)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 8550 final z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) [wolnego obszaru celnego Madery] – Schemat III,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący błędu w ocenie w zakresie przesłanek, jakie należy spełnić, aby Schemat III wolnego obszaru celnego (zwanego dalej „ZFM”) był zgodny z rynkiem wewnętrznym, w szczególności w odniesieniu do pochodzenia zysków i tworzenia oraz utrzymywania miejsc pracy w regionie.

Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja w nieuzasadniony sposób zwlekała ze zmianą kolejnych wersji systemu ZFM, jeśli chodzi o kryterium odnoszące się do obliczenia liczby utworzonych/utrzymanych miejsc pracy.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia z tego względu, że wydana decyzja zawiera niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do tego, co należy rozumieć przez miejsca pracy ZFM i działalność faktycznie i fizycznie prowadzoną na Maderze.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego i naruszenia zasady równości broni ze względu na to, że Komisja zwlekała ze skorygowaniem elementów systemu prawnego ZFM oraz z uwagi na krótki termin wyznaczony stronie skarżącej w celu skorzystania przez nią z prawa do obrony.

Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań ze względu na to, że Komisja zwlekała z działaniem i z uwagi na treść zaskarżonej decyzji.

Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa, ze względu na to, że Komisja zwlekała z działaniem i że zmieniono obowiązujący system pomocy państwa dla danego okresu regulacyjnego.
